

Học Viện Phù Thủy

Contents

Học Viện Phù Thủy	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	2
3. Chương 3	3
4. Chương 4	4
5. Chương 5	5
6. Chương 6	5
7. Chương 7	6
8. Chương 8	7
9. Chương 9	7
10. Chương 10	8
11. Chương 11	9
12. Chương 12	10
13. Chương 12	11
14. Chương 13	11

Học Viện Phù Thủy

Giới thiệu

Hương__ nó là con người bình thường cho đến khi phát hiện mình là phù thủy. Khác với mọi người, n

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoc-vien-phu-thuy>

1. Chương 1

Hương__ nó là con người bình thường cho đến khi phát hiện mình là phù thủy. Khác với mọi người, nó lại háo hức vui vẻ muốn làm phù thủy như Harry Potter vậy. Nó muốn trở thành một phù thủy siêu phàm. Với bộ mặt hồn hởi nó vui vẻ xuống tầng :

- Chào ba mẹ, chúc một buổi sáng tốt lành, chúc hai vui vẻ nhé - Nó vẫy chào
- Ba ma ơi, có phải nó biết mình là phù thủy nên thần linh có vấn đề không - Anh nó giả bộ ngơ ngác
- HAI.....- Tưởng nó giận dùng dùng định co giò mà chạy thì - Tặng hai nè

Nó đưa ra một món quà nhỏ xinh khiến mẹ đang chiêm trứng trứng rơi xuống nền, ba đang đọc báo thì báo bị rách còn hai nó thì trong tình trạng “ hôn” đất. Ai cũng biết tính của nó nóng nảy, bảo lực một chút sao hôm nay nó hiền vậy trời ? Cả nhà ngơ ngác như người từ hành tinh nào mới xuống

- Hương Nhi (tên thân mật của nó), con hôm nay bị sốt hả - Ba nó sờ trán
- Con có mệt không - Mẹ lo lắng
- Nhóc hôm nay vui quá nên có vấn đề về não hả - Anh nó làm điệu bộ

Nó thì vẫn mỉm cười vui vẻ xuống bàn khiến mọi người tiếp tục bỏ nàhò xuống đất. Thường ngày nếu nói như thế chắc chắn thế nào phòng bếp cũng bị cháy bởi sức nóng từ đầu nó phát ra.

- Xong - Nó cất bát đĩa rồi ra cổng - Ba ma, con đi nha, con sẽ gặp lại ba ma

Nó hét thật lớn rồi định bước đi thì bất chợt ai nắm lấy tay nó rồi di chuyển.

Nó chóng mặt phải mất một hồi mới bình thường

- Oái, mình nằm mơ không đây - Nó tự cốc đầu vào trán mình - Trường Hoa Sen kìa, trời gì nhanh dữ vậy
- Từ sau, có một người...à không phải nói là một hộ mệnh của nó tiến gần
- Chủ nhân

- Á...á....á, bố làng nước, mọi người ơi có ma, cứu tôi, ma ăn thịt tôi rồi, cứu tôi - Giọng nó vang xa gây sự chú ý của mọi người

Sau khi hoàn hồi và biết đó là thần hộ mệnh của mình thì nó ngượng ngịu khi mọi người bàn tán về nó

- Nhỏ dễ thương vậy mà khủng
- Trời phù thủy tập sự này có vấn đề chẳng
- Hiệu trưởng tuyển phù thủy “khủng” hả
- ##\$%^&^*^&%

Những lời bàn tán khiến nó khó chịu, vốn tính ngang ngạnh, ương bướng, nó quát lớn

- IM GIÙM COI, BỘ HÂM MỘ TUI SAO MÀ BÀN T-Á-N

Cả trường im thin thít vì ngưỡng mộ giọng nói “vàng oanh” của nó.

Hội học sinh thấy lạ liền chạy ra xem ai mà có thể dẹp loạn bon này trong khi chỉ có hội trưởng Vũ Phong mới dẹp được.

Cả 2 người tiến gần nó.....

2. Chương 2

2 người tiến gần, một tên tiến gần nó

- Cô em dẹp loạn “12 sứ quân” ư, hahaha - Tên đó ôm bụng cười sặc sụa
- Tên tóc đỏ loè loẹt kia, im đi, nếu không muốn ba xử - Nó hùng hồn tuyên bố

Cả trường được một phen chao đảo, nếu trừ Vũ Phong ra thì Vũ Thành là đại ca của toàn trường, chẳng ai dám động đến vậy mà cô phù thủy tập sự này lại dám nói như vậy.

- Cô biết tôi là ai không - Tóc đỏ kiêu hãnh
- Biết, anh là phù thủy, oke
- Sai rồi
- Bộ anh là con người hay là con ma chắc
- Cô...cô...cô
- Cô sao hả cháu, có cần cô dạy lại bảng chữ cái để cháu đỡ nói lắp không

1-0. Year, cổ lên Hương

Cả trường lần này thì xủ tại chỗ luôn vì lần đầu tiên trừ Vũ Phong ra, Vũ Hoàng thua người khác một cách dễ dàng như vậy. Tức tối, tóc đỏ bỏ đi. Từ xa, Vũ Phong tiến đến. Anh mang đôi mắt xám tro lạnh lẽo. Mái tóc màu bạch lim tự nhiên tăng thêm vẻ quý phái

- Bạn tóc vàng (người đi cạnh Vũ Thành lúc nãy) ơi, ông già kia làm sao để trẻ lại thế - Nó nói khê
- Hahaha, bé ngô nghê dễ sợ, đó là tóc màu bạch kim tự nhiên đấy, ít người có lắm - Nói xong Thành Nam lăn ra cười

Còn nó thì ngô nghê một hồi, phân tích kỹ càng thì mới hiểu, nhìn bộ mặt của nó thay như chóng chóng. Lúc đầu thì sợ hãi như ma đuổi, tiếp thì thành “bà chằn” giờ thì như trẻ lên ba vậy. Chắc người có đa khuôn mặt quá.

- Bé, để anh dẫn đến lớp học nhé
- Cảm ơn anh tóc vàng, anh tên gì
- Cứ gọi anh là Thành Nam nhé

Cả trường ngất lim luôn vì cả 3 thành viên hội học sinh có bao giờ cho ai gọi tên thật của mình đâu. Nó đến đây làm 2 chấn động lạ cho trường...

3. Chương 3

Nó được Thành Nam dẫn đến phòng hiệu trưởng.

Cốc ...cốc ...cốc

- Thưa thầy, em là Thành Nam
- Thành Nam hả, vào đi

Không rụt rè, sợ hãi nó tung tăng nhảy vô phòng

- Chào thầy - Không rụt rè sợ hãi nó ngồi xuống lấy luôn tách trà xơi luôn, dù sao nói nãy giờ cũng không hòng rồi.
- Bé, đừng làm.....- Chưa kịp nói xong thì bị hiệu trưởng Trương cản lại ông biết cái tính này từ khi nó còn ở đây và chưa sinh sống ở thế giới loài người.
- Em lui đi, ta có chuyện muốn nói riêng
- Vâng - Thành Nam cẩn thận lui ra còn nó vẫn vô tư như chưa biết chuyện gì
- Hương Nhi, ta muốn con vô hội học sinh
- Mà sao hiệu trưởng biết tên em, mà em quậy lắm vô hội học sinh chắc trường này thành Siêu Quậy luôn thầy - Vẫn nhăm nháp hoa quả vô tư

- Ta muốn thế, không được cãi, bây giờ em về đi, Vũ Phong em đưa Hương về nhé - Tiếng hiệu trưởng Trương vọng ra

Bên ngoài, Vũ Phong tựa vào tường, gió mơn man phát phơ tóc anh. Định trêu chọc thì thấy khuôn mặt lạnh như băng liền suy nghĩ trong bụng

“Ồ ông già, tóc màu bạch kim, đã thế còn như cục băng đáng ghét”

- Tôi đáng ghét hả - Vũ Phong cất tiếng nói hiêm có khiến Hương giật mình

- Hả, anhanh....

- Đúng, nên cô đừng có hòng nói xấu về tôi

Chấn động siêu mạnh, nếu không trong giờ học mọi học viên vô lớp thì có lẽ cả trường ngất luôn 1 tuần chứ chả chơi. Anh ít khi nói với ai quá 1 từ trừ Vũ Thành thì anh chỉ luôn luôn nói dưới 3 từ chỉ dưới 3 từ mà thôi (hix hix chắc mình phải đào hầm chống bão quá). Nó vui vẻ mỉm cười khiến Vũ Phong nhớ về Raina, người duy nhất nhìn thấy anh cười. Nhìn nó, anh thấy phảng phất bóng của Raina, và đó cũng là lý do anh trò chuyện với Hương.

Nó được dẫn về khu ký túc của Hội học sinh. Căn phòng rộng hơn bình thường một tý. Gồm 7 phòng, tính cả nó nữa là 4 khiến nó tò mò không hiểu căn phòng đó của ai

4. Chương 4

Nó bước vào thì gặp Vũ Thành, hơi ngạc nhiên nhưng lấy lại vẻ uy nghi lúc nãy của mình

- Chào anh Thanh Nam, em là Hương, cứ gọi là Hương Nhi, mong anh giúp đỡ em - Nó lờ Thành Vũ khiến cậu hơi bực mình

- Ê, cô không thấy tôi hả, bộ mắt mù à

- Thấy, thấy rất rõ nhưng không xứng để tôi chào mà thôi

Vũ Phong hơi ngạc nhiên về cô bạn này lúc nãy còn hồn nhiên vui tươi giờ lại sắc bén. Đúng là người đa nhân cách giống Raina ! Anh thầm nghĩ.

- Cô...cô....cô

- Cô đã bảo là cháu về học bằng chữ cái rồi - Nó làm ra vẻ quan tâm lắm ý

2 - 0. Year, thắng tiếp nữa rồi !

Từ xa hai người người 1 boy một girl tiến gần.

- Không ngờ đại ca chúng ta lại thua thảm hại như vậy - Lệ Ngân (tên thân mật là Tiểu Ngân) chớp thời cơ chọc ngoáy lại vì toàn bị bắt nạt

- Tiểu Ngân, cẩn thận đại ca nổi giận đấy __ Duy Long có vẻ cẩn thận hơn

Vũ Thành ngồi đó bốc khói nghi ngút còn Vũ Phong thì lắc đầu ngán ngẩm em trai của mình. Lệ Ngân nhanh chóng bắt chuyện

- Chào, mình là Lệ Ngân, gọi là Tiểu Ngân nha, mình toàn bị Vũ Thành bắt nạt nhờ bạn mình mới có cơ hội trả thù mong bạn chỉ giáo thêm, ỉnh làm muối muối nhé, bảo vệ muối với tí nhé - Lệ Ngân tuân một tràng

- Oke, tí sẽ bảo vệ muối - Nó ký hiệu

Thành Nam, Duy Long bó tay vì nó và Tiểu Ngân tám đến tối(hix hix)

5. Chương 5

Khi mặt trời đã lặn xuống hẳn, nó và Tiểu Ngân cũng dừng nói chuyện vì 3 người con trai than vãn

- Tiểu Ngân xinh đẹp dịu dàng lại đi nấu cơm giùm đi - Duy long chấp tay
- Muội muội của ta chưa chết đâu mà câu - Nó nguýt Duy Long khiến cậu đứng im không dám ho he
- Hương Nhi à, làm ơn bụng anh đói meo rồi - Thành Nam xoa xoa bụng
- Muốn ăn tự đựng chân đựng tay ha - Nó cho qua

Vũ Thành như dầu được châm lửa hết lên

- RỐT CUỘC CÓ N-Ấ-U _ Ắ-N KHÔNG

Đang trò chuyện vui vẻ thì bị phá đám khiến nó tức giận, đầu cháy rùng rục khiến Vũ Thành hơi lui về phía sau

- Cậu bị điên hả, tự mà nấu đi, không nấu nữa

Với âm lượng nó hét lúc nhập trường khiến mọi người ngất lim thì giờ lại gấp 3,4 lần. May mấy người này có pháp thuật cao siêu chứ không thì chết chắc. Dù vậy lại ngơ ngác đầu óc quay cuồng.

- Hương, lại nấu cơm - Vũ Phong từ nãy đến giờ mới lên tiếng, giọng nói lạnh lẽo khác với hồi chiều làm nó hơi giật mình. Vội tiến lại gần nhà bếp, nó hí hoáy. Trong lúc đó, trước khi ngất 3 anh chàng của ta kịp nói câu “ trăng trời ” của mình
- Bái phụ, bái phục

Tiểu Ngân cũng vậy nên được bế vào phòng...

6. Chương 6

Buổi tối được dọn ra, mọi người hồi hộp chờ đợi món ngon mà nó nấu.

- Oa, ngon quá ha, mới nhìn đã hấp dẫn - Nam khen - Phải không Phong ?
-(Sử dụng biện pháp im lặng là vàng).....-
- Ăn được không đây

- Không ăn thì thôi đưa đây - Nó giành lấy tô cháo từ Thành

- Được rồi ngon, đưa đây, tui ăn đói bụng - Thành dịu lại

Tiểu Ngân vẫn nằm mơ màng. Duy Long vừa ăn vừa trông Tiểu Ngân (t/c đặc biệt).

~ Sr nha Tomboy bạn một chút việc nên sẽ post sau

~*** TIẾP ***

Sáng hôm sau, trời vừa chiếu những tia nắng xuống. Nó khẽ vươn vai, chạy ra sân trường tập thể dục thì

- A...a.....a
- Xin lỗi mình không cố ý - Nó đỡ Nguyệt Lã đứng dậy
- Không sao đâu, mình là Nguyệt Lã, rất vui được làm quen với bạn

Nhìn vẻ mặt ngây ngô trẻ con, nó niềm nở luôn. Đây cũng là người bạn thứ hai của nó.

- Ê, khỉ gió, cô dậy sớm nhỉ - Vũ Thành hóng hớt

- Tóc đỏ, đừng có mà nghe lỏm nha, Nguyệt Lã nhĩ

Như sét đánh ngang tai, Vũ Thành có vẻ dị lại khiến nó đoán ngay anh chàng đang cảm nắng

- Xin lỗi Hương nha, mình trêu một chút cho thay đổi không khí thôi, chào nhé Nguyệt Ánh

Nó cũng không hiểu tại sao một cô bạn được đồn là thực nữ nhất trường thì lại được đại ca quậy phá cảm mến, à không giò xuống nhị ca để nó lên đại ca rồi.

7. Chương 7

Vốn học giỏi lý thuyết sẵn còn thực hành dở tệ. Nó được đặc cách khi nào có môn lý thuyết được nghỉ rồi buổi tối nhờ mọi người dạy để đi thực hành. Bài học đầu tiên của nó là cười chối, hix hix.

- Hương Nhi, Vũ Thành lại đây - Phong cất giọng lạnh băng

Nó nghe thấy Phong kêu mình bàn chạy lại còn Thành thì bực tức

- Em không cần học môn này, anh cũng thừa biết, môn cười chối trong trường này trừ anh em không thua ai mà

- Anh có biểu em học đâu - Phong tỉnh bơ

- Thế anh kêu em lại làm gì chứ - Thành gân cổ cãi lại

Phong vẫn ở đó im lặng một hồi khiến Thành hơi run. Vẫn cái giọng nói lạnh lẽo ấy

- Em hướng dẫn Hương Nhi cách cười chối

- Tại sao phải là em chứ, khỉ gió đó thì làm được gì chứ có bày như không à

- Cần cù bù thông minh, ông có hiểu câu đó nói lên cái gì không.....- Tuôn một hơi dài nó giảng lý thuyết

- Được rồi bày cho là được chứ gì, mà tôi không cần bài giáo lý của khỉ gió đâu

- Tóc đỏcậu...cậu

2-1. Huhu, tại sao chị lại thua vậy !!!

Nó được Vũ Thành hướng dẫn nhưng với tính nhanh ẩu đoảng của cậu thì nó chẳng tiếp thu được 1 chữ cái vô đầu.

- Ê, bộ đầu cậu chứ bả đầu hả, hướng dẫn chục lần khăn hơi bông cổ rồi mà cậu chả hiểu hả

- Làm sao hiểu được trong khi cậu nói " Đây...xem tôi nhé..." cậu làm nhanh như chong chóng tôi làm sao nhìn được, mới nói có 4 chữ mà khan hơi bông cổ hả, thế hằng ngày cậu chửi tôi sao không khan hơi bông cổ đi, khỏi cần cậu bày, tôi không cần nữa - Mọi uất ức từ nãy đến giờ nó kiềm chế như muốn tuôn ra hết

Vũ Phong thấy nó bỏ đi tròng mắt nhìn cậu rồi đuổi theo nó. Thành Nam bóp tay (có dám đánh Vũ Thành đâu) nghiến răng

- Cậu quá đáng rồi đó, đến tôi cũng chưa hiểu nữa là đòi gì Hương là một cô bé mới vào, đồ hèn - Nói rồi anh chạy về ký túc

- Đại ca, em....em...đại ca làm mất lòng tin của em rồi, đại ca nếu không xin lỗi Hương thì đại ca không còn là đại ca của em nữa, chào

Vũ Thành như ở trong mơ ngơ ngác một hồi cậu hét lên

- Cậu...cậu dám ư

- Tại sao không dám chứ, đồ tồi, cậu không xứng đáng là một thằng con trai, một chính nhân quân tử, tôi ghét cậu, nếu cậu không xin lỗi Hương thì coi như tôi với cậu là người không quen biết - Tiểu Ngân thấy tỉ mỉ như vậy cô nổi giận khiến Vũ Thành kinh ngạc vì lần đầu tiên thấy Tiểu Ngân như vậy

Vũ Thành cảm thấy hối hận, cậu bỏ đi đến khu rừng sau trường

8. Chương 8

Cậu chạy vào bìa rừng thì thấy Nguyệt Lã ở đó, tiến đến gần cậu khẽ mấp máy chào cô

- Chào Nguyệt Lã

- Anh Vũ Thành, anh đến đây làm gì ? - Dù biết trước nhưng cô vẫn giả bất ngờ

- Uhm, anh...anh, chuyện la thế này- Thành kể hết cho Nguyệt Lã (Lala)

- Hương đúng là, đã không làm được còn giận đối làm anh Hành bị như thế này, không biết Hương là người thế nào nữa - Lala (Nguyệt Lã) ra vẻ tức giận

- Em....em, không phải em là bạn thân của Hương hả, tại sao em lại bênh vực anh

- Em chỉ nói sự thật thôi, mà Hương cũng đối xử không tốt với em - Nguyệt Mãn giả vờ ngăn ngán nước mắt

- Em nín đi - Cậu đưa khăn cho Lala - Anh sẽ cho con khỉ gió đó biết tay

Cậu bóp chặt tay. Tạm biệt Lala, cậu trở về với ý nghĩ ” Khi gió, cô dám đụng vào người tôi thích hả ”. Chờ Vũ Phong đi, Trương Hạ Ý bước ra

- Khá khen cho cô dám lừa Vũ Thành, cô hãy dừng lại trò đó đi, cô chỉ muốn lợi dụng hắn để cướp hòn ngọc bích châu của công chúa cổ xưa đúng không

- Cô cũng chẳng khác gì

- Không, tôi khác cô nhiều, đúng là tôi muốn cướp viên ngọc ngàn năm đó nhưng tôi yêu Thành Nam thật lòng, tôi yêu anh ấy

- Haha, yêu ư, trong tôi không có từ đó, bằng mọi giá tôi phải có viên ngọc đó trước khi họ tìm được công chúa cổ xưa

- Cô sẽ KHÔNG BAO GIỜ làm được, tôi sẽ không cho cô lấy

- Cô định bảo vệ viên ngọc ư ? Dù sao tôi cũng tiếp cận được Vũ Thành rồi còn cô thì tiếp cận được ai chứ Trên cây, có một người nghe toàn bộ cậu chuyện....

9. Chương 9

Tiếng gió xào xạc trong khu rừng, ở đó có 2 cô gái đi khuất dần

~~Rầm....rầm

Tiếng cảnh cửa bị gãy khiến mọi người giật mình. Vũ Thành hét lớn

- Khi gió cô ở đâu, ra đây

- Có chuyện gì - Mắt nó sưng húp vì khóc nhiều

- Sao cô đối xử thế với Lala

- Thành Nam, Tiểu Ngân, Duy Phong biết Lala là ai không

- KHÔNG - Cả 5 hét lớn khiến lỗ màng nhĩ của nó như muốn thủng

- Là Nguyệt Lã ??? - Cậu hơi bức vì bạn bè gì mà không biết tên thân thiết của nhau (Lala cũng có biết tên của nó đâu mà cũng đâu nói cho nó biết)

- Ukm, sao ? Bộ Nguyệt Lã à không Lala bị gì hả - Vẻ mặt lo lắng

- Đừng giả bộ ngây thơ nữa trước mặt mọi người nữa, cô bắt nạt Lala đúng không

Tiểu Ngân thấy tỉ tỉ của mình bị oan liền bênh vực

- IM ĐI ! Anh đã bị lu mờ trước Lala rồi, em chắc rằng tỉ tỉ đối xử rất tốt anh có thể hỏi Duy Long người thân anh hơn tỉ tỉ của em, Duy Long hãy trả lời thật đi, dù câu trả lời thế nào cậu vẫn là bạn tốt của tôi

Duy Long định nói thì Vũ Phong bước vào

- Vũ Thành, em định làm cái gì vậy - Vũ Phong nổi giận lần đầu tiên - Em biết là Nguyệt Lã đang lừa chúng ta không, em đang bị cô ta lừa đấy, nếu em còn đung đến Hương Nhi một lần nữa thì coi chừng anh, bây giờ em chọn đi, một là em đi theo Nguyệt Lã chống lại tui anh, hai là em về phe tui anh

- Vũ Phong, anh bênh cho người ngoài hả, mà theo Nguyệt Lã thì có gì là kẻ thù

- Em chưa biết hết con người thật của cô ta mà đòi lớn tiếng với Hương Nhi à, cô ta phải phù thủy HẮC ÁM - Anh cố nhẫn nhịn từ Hắc Ám

- Hắc.....Ám...ừ, em không tin mọi người lừa tôi, tôi sẽ đi theo Nguyệt Lã

Cậu bỏ chạy.....

Mọi người khẽ lắc đầu mong cậu sớm hiểu ra. Nó đứng bất động....

10. Chương 10

MONG M.N ỦNG HỘ NHA !!!

CHAP 10

Vũ Thành chạy mãi, cậu đi tìm Lala để hỏi rõ. Cô ấy đây rồi ! Cậu tiến gần, ngần ngừ một lúc, câu lên tiếng

- Lala, em là chủ phù thủy hắc ám

- Anh không tin em ư, anhhức hức - Nước mắt “ cá sấu ” lần lượt rơi xuống

- Anh.....anh...anh tin em, anh tin em nhất

- Thật không - Cô mặt giả vờ ngây thơ còn trong đầu nghĩ “ Mặc bầy rồi ”

- Thật, anh thề và cũng muốn nói với em nữa

- Chuyên gì vậy anh - Giả bộ tò mò

- Làm bạn gái anh nhé, Lala, anh yêu em

- Em...em cũng vậy - Còn trong đầu thì cô nghĩ

” Nhóc chưa đủ tuổi để đấu với chị, còn ngây thơ lắm, tao sẽ biến mày thành một con cờ thôi, làm bạn gái chị ư, mơ hả cưng ”

Cậu vui mừng hét lên, ôm chầm lấy cô. Vui vẻ cùng Lala dạo bộ trên con đường dẫn đến một hang động lớn

+++++

Tại ngôi nhà ký túc xá của hội học sinh. Nó như người mất hồn, buồn vì nó phá vỡ tình anh em giữa Vũ Phong và Vũ Thành, buồn vì nó phá vỡ đoàn kết của hội học sinh, giá như, giá như thôi nó không phải phù thủy, không phải thành viên của hội học sinh. Còn anh _ Vũ Phong chỉ biết đứng nhìn nó buồn mà bất lực cũng như anh cũng không bảo vệ được Riana vậy. Tiểu Ngân ngồi đấy, thần thờ nhìn tỉ tỉ của mình xong rồi nhìn ra cửa sổ. Duy Long và Thành Nam ngồi trên ghế sofa im lặng.

Cốc...cốc....cốc

Tiếng gõ cửa phá tan bầu không khí im lặng. Duy Long nặng nhọc đứng dậy mở cửa. Đó là Sweny_ chủ tịch quản lý giám sát hội học sinh cũng là dì của Vũ Phong và Vũ Thành

- Sweny, là cô - Hơi một chút bất ngờ nhưng Duy Long vẫn cái giọng ủ rũ ấy

Nhìn một lượt căn phòng, cô nhìn thấy sự bất thường trong căn phòng này

- Mấy đứa sao vậy - Cô hỏi nhưng không ai trả lời - DUY LONG ??

- Chuyện là thế này.....Bla.....bla.....- Kể hết câu chuyện Long nằm bệt giữa nhà luôn

- Cái thằng này, đúng là, nông nổi mà, ôi thôi rồi, có thể bọn chúng tẩy não nó thì sao

- Ồ chắc vậy - Anh hơi lo lắng cho đứng em đại đột của mình

+++++

Lúc đó, Vũ Thành tiến đến gần hang sâu. Một chút nghi ngờ trên đầu anh

- Em....m muốn dẫn anh đến đây làm gì

- Haha - Nụ cười man rợ vang lên - Làm gì ư ? Anh ngây thơ quá, tôi là nữ hoàng hắc ám đây. Người sẽ không làm gì được đâu, giờ đã thoát khỏi ngôi trường quái quỷ rồi đồng nghĩa với việc sức mạnh của ta tăng lên gấp 10 lần kia. Người còn ngây thơ lắm.....Hahaha

Nụ cười vang vọng, vốn với đôi tai nhạy bén. Vũ Phong nhận ra ngay và cùng mọi người đến nơi. Trong lúc đó, Zalo (tên thật của Lala) đang thực hiện quá trình tẩy não.....

11. Chương 11

Huhu, không ai ủng hộ Tomboy nên giờ buồn nè, cảm hứng không có mà sáng tác

Chiếc chổi thần phi nhanh trong gió lạnh thấu xương. Nó hơi run nhưng trong tình trạng này thì còn tâm trạng nào nghĩ đến. Sweny phóng vút về phía trước đuổi theo Vũ Phong. Cuối cùng đến nơi, nhưng đã muộn mất rồi, nhìn sâu trong mắt Vũ Thành giờ thấy con người của cậu thật lạnh lẽo, vô cảm không còn vẻ tinh nghịch, quậy phá nữa

- VŨ THÀNH -Vũ Phong hét lên khi biết mình đến không kịp

- Haha, ta sẽ cho các người biết thế nào là đau khổ - Tiếng Zalo vang vọng

- Hừ, ta đã về nên người đừng có tưởng bở - Sweny bước ra

- Hừ, cô đã về ư, hình như ta thực hiện kế hoạch hơi muộn thì phải, nhưng cô thì thấp hơn Vũ Phong mà thôi, Vũ Phong còn chưa làm được gì ta bởi vì cậu em trai nhỏ bé của hắn

- Đúng dù tôi là dì nhưng pháp thuật thì thấp hơn, nhưng ở đây thì có 6 người đấy

- 6 người ư ? Các người dám giết Vũ Thành không - Cô lẩm nhẩm câu thần chú - Vũ Thành hãy trở thành nô lệ giết bọn chúng cho ta

Khi nghe thấy tiếng Zalo, Vũ Thành lập tức cầm kiếm tiến lên. Mọi người thi triển pháp thuật, còn nó, nó vẫn đứng đó, đôi mắt thần thờ nhìn Vũ Thành. Nhanh như cắt, cậu tiến gần nó, đưa kiếm kề sát cổ nó. Zalo mê mẩn chiếc nhẫn chỉ thiếu viên ngọc là sẽ trở thành vật bất khả chiến bại.

- Nếu các người đưa viên ngọc bích ta sẽ thả nó, còn không thì các người biết rồi đấy

- Người ...- Duy Long tức giận

- Ta sao, ta cho người 3 giấy, 3.....2....1...

- Dừng lại - Nó hét lên

- Chuyện gì vậy nhóc - Zalo nâng cầm nó lên

- Ta ..ta muốn nói với Tiểu Ngân một chuyện

- Người tưởng ta tin sao, không lắm lời, 3.....2

Tiếng của Zalo vang lên làm không khí ảm đạm.....

Khi số 0 vùn lên lập tức thanh kiếm vũ Vũ Thành giờ lên và...

12. Chương 12

Những giọt nước mắt của nó lăn xuống trên má, nụ cười gượng gạo trên đôi môi pha chút khinh bỉ

- Tóc đỏ, đây là cậu ư ? Cậu có xứng đáng nhận được tin cậy của mọi người không ? Khi gục ngã cậu không thể tự đứng lên được à ? Có thể, đúng ai cũng có bước đi lầm lỡ của mình nhưng tại sao cậu không thể nhận ra và tự quay lại ? Tóc đỏ tình nghịch hay trêu chọc tôi đâu rồi ? Có lẽ cậu ấy mất rồi và trước mắt tôi là ai ? Là một con dã thú không có lương tâm, mọi người liều sống chết cứu cậu khỏi bấy mà giờ đây, giờ đây cậu đi giết mọi người hả ? CẬU KHÔNG XỨNG ĐÁNG LÀ BẠN CỦA CHÚNG TÔI - Nó hét lên rồi sụp xuống đất - Tôi xin cậu hãy trở về như ngày xưa đi, hãy là một tóc đỏ tích nghịch

Một bàn tay quạt nước mắt cho nó, hơi bất ngờ, nó ngược lên

- Là cậu, tóc đỏ ư ? Cậu đã trở lại - Một nụ cười thật sự đã trở lại trên gương mặt của nó sau 2 ngày biến mất.

Vội ôm chèoang thấy Vũ Thành khiến cậu ngược đỏ mặt. Tim cậu đập tình thích, khuôn mặt đỏ ửng. Có phải cậu đã thích nó ? Đằng kia có hai người cũng rất tức giận

- E hèm, đang chiến đấu không có phim tình cảm đâu nghen - Thành Nam nói lớn

Sweny bật cười vì những học trò của mình rồi nghiêm túc

- Zalo, người hay đầu hàng đi

- TA MÀ ĐẦU HÀNG À, haha, không bao giờ, đưa viên ngọc bích đây trước khi ta giết

- Người không giết được bọn ta đâu, đồ hắc ám - Thành Nam tiến lên

Zalo khề nhếch môi, cô định lấy phi tiêu thì nó nhận ra

- Zalo, tên hắc ám âm binh kia, người định chơi đùa hả - Nó phủi quần áo đứng dậy khoanh hai tay lại

- Bắt đầu đi, không nhiều lời - Tiếng Vũ Phong lãnh lẽo vang lên.

13. Chương 12

Huhu, chẳng ai ủng hộ khiến mình buồn quá.

Tách

Zalo búng tay lập tức trời tối sầm lại, cây cối di chuyển khiến nó hơi chóng mắt. Hiện ra trước mắt họ là ngũ hắc ám.

- Hãy thử qua trận ải này đi.

- Người - Duy Phong tức giận

- Bình tĩnh - Sweny vội túm lấy Duy Phong

Vũ Thành vội lấy kiếm chặt đứt cây nhưng vừa chặt xong thì cây lại mọc lại

- Cái quái quỷ gì đây

- Hình như càng ngày nó càng nhỏ dần - Tiểu Ngân hơi lo.

Vũ Phong ôm đầu, anh như muốn nổ tung ra. Cũng trận pháp này, vì anh vì anh mà Riana không được cứu và bị một người khác bắt đi. Vũ Phong quay cuồng hết lên

- Không, đừng đưa cô ấy đi, trả Riana lại cho tôi, không

Duy Phong và Tiểu Ngân hơi ngạc nhiên

- Cô Sweny, Phong.....

- Nó vẫn chưa quên được quá khứ rồi, ước gì có Riana ở đây, chắc con bé đã giải được rồi

Cô lắc đầu ngậm ngùi. Nó lo lắng, phải rồi nguyên nhân xuất phát từ nó cả. Nó ước, ước gì có Riana ở đây. Tiếng Zalo vọng ra

- Còn 5 phút nữa thôi, nếu không thì...haha....các người sẽ tan xương nát thịt

- Đành đưa chiếc nhẫn cho họ vậy - Sweny thở dài nghĩ chống lại bọn chúng sau trước tiên thoát thân đã

- Khoan, hãy đem cho nhỏ tập sự đo đưa cho ta - Shin _ Một người tin cậy của Zalo

Nó vội cầm lấy chiếc nhẫn chứa viên ngọc bích, khi tiến lại gần và sắp đưa cho Zalo thì.....

14. Chương 13

Nước mắt nó rơi xuống viên ngọc bích toả ra một ánh sáng màu tím huyền ảo.

- RIANA - Sweny vui mừng hét lên

Nó ngạc nhiên, nó là Riana ư ? Công chúa ư ? Thật không thể tin nổi ? Trước mắt nó là một cây dưa thần nhỏ.

- Cầm lấy cây dưa thần là hô hơi bóng tối huyền ảo mang đầy sức mạnh hãy cho ta sức mạnh của những vì sao lung linh

Vội chop lấy cây dưa thần nó lẩm nhẩm đọc câu thần chú, một ánh sáng màu vàng bao trùm lên tất cả. Nhớ trong chớp mắt, ánh sáng biến mất đi. Nó ngồi bệt xuống vì sử dụng quá nhiều phép thuật.

Trước mắt bọn chúng là những chú sóc

- Hả, ta đối đầu với sóc ư ? - Vũ Thành há hốc

- Chắc chắn, đây là lời nguyên của ai đó - Thành Nam mặt nhọc trả lời

- Công chúa, tôi đã tìm được người - Sweny đến bên nó vuốt nhẹ mái tóc bồng nó biến thành màu tím còn đôi mắt thì thành màu nâu khiến mọi người bất ngờ.

1 tháng sau

- Công chúa, người lại đây thần tết tóc cho - Sweny _ hộ vệ
- Cảm ơn cô nhé - Nó vẫn chưa bỏ được thói quen kêu Sweny bằng cô
- Người đừng kêu thần như thế
- Huhu, người bắt nạt không cho ta kêu kì - Nó giả vờ khóc
- Được rồi

Nó cùng Sweny dạo bộ trên con đường thân quen

Vương quốc phù thủy được bình an

***** End phần I *****

Các bạn nghĩ hết rồi ư ? Chưa đâu hãy đón đọc phần II truyện

Riana ? Rốt cuộc người là thiên thần hay phù thủy ?

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/hoc-vien-phu-thuy>